

tet"), og uagtet ingen anden Klage forelaa, uden forinden at høre Thingets Mening, har anset en Undersøgelse for nødvendig, der i Tilfælde som dette nødvendig maatte medtage megen Tid og Kraft, der sandsynligvis vilde være spildt for det nærmeste Diemed. Naar imidlertid en Undersøgelse skulde finde Sted, udtalte nærværende Mindretal sig for, da Beslutningen herom blev tagen af Udvalget, at Undersøgelsen burde omfatte ogsaa de Uregelmæssigheder, der maatte have fundet Sted fra de to Herrers Side, som havde nedlagt Indsigelsen. Selv om et saadant Omfang af Undersøgelsen yderligere forhalede det foreliggende konkrete Spørgsmaals Afgjørelse, vare dog visse almindelige principielle Spørgsmaal saaledes traadte i Forgrunden ved Udvalgets Beslutning, at Mindretallet maatte anse Undersøgelsen for ufuldstændig, hvis dette ikke skete. I Overensstemmelse hermed har ogsaa Udvalgets Skrivelse og i Henhold hertil Stiftamtets Skrivelse til Forhørsdommeren faaet en hertil sigtende Rummelighed, idet Grundlaget for Undersøgelsen angives at være ikke blot de to Protesterendes Anker, men ogsaa Formandens Erklæring, der paa flere Steder fremhæver disse Herrers Uregelmæssigheder. Naar alligevel denne Side af Sagen ikke er draget særlig frem i Hovedforhøret, kan dette ikke siges fuldt ud at fyldestgøre Udvalgets Hensigt. Det fremkomne Andragende har derfor kun foranlediget et Supplement, som fra først af har ligget indenfor den Ramme, Udvalgets Begjæring om Undersøgelse angiver.

At dernæst Andragendet har havt til Grundlag et Indbegreb af Kjendsgjerninger, der maatte vække grundet Formodning i den Retning, det angiver — og mere kan jo ikke kræves til dets Berettigelse — maa Mindretallet bestemt hæbde i Modsætning til Fler-tallets Paastand. Der var mange Omstændigheder, som tydede paa en Plan om Valgforhaling, og Tilgangen ved de to Protesterendes Valgborde lagde den Slutning nær, at denne stod i Forbindelse med Planen. Med Hensyn til det ganske forskellige Spørgs-

maal, hvad Undersøgelsen har beviset, skal Mindretallet for Tiden indskrænke sig til at gjengive Professor Falbe-Hansens Forklaring (Tillægsforhøret S. 29): „Han maa bestemt fralægge sig at have forsættelig forhalet Valg-handlingen, eller at der i saa Henseende skulde af ham være truffet nogen Aftale. Han var Medlem af det Udvalg, hvis Formaal var at virke for Nyholms Valg, og var det, som han tidligere har udsagt, hans Hensigt at ville være Stiller, hvis han kunde træde ud af Valgbestyrelsen. Man var tilbøielig til at antage, at det kunde have Betydning for Nyholms Valg at faae Arbejderne fra de forskellige Værksteder med til at stemme, og at det ikke kunde paaregnes at faae Alle med inden Aften, og er det saa ganske naturligt, at der indbyrdes underhaanden blev talt om det Unskelige i, om Valghandlingen maatte være saa længe, at dette kunde ske, og da det fra mangfoldige Sider blev sagt, at Modpartiet, som jo ikke var ukjendt med disse Forhold, vilde stræbe — efter dets egne Ytringer at regne — at snubbe Valget af, saa hurtigt det lod sig gjøre, saa taltes der om, at der af forskellige skulde stilles Interpellationer og holdes anbefalende Taler, for at den mundtlige Forhandling ikke skulde være for kort. Det er den eneste Aftale, der af Komiteen er bleven truffet, ligesom ogsaa, at der skulde holde Vagne fra om Morgenen for at befordre Vælgerne fra Amager, men maa han bemærke, at Kjørselen ingenlunde var indskrænket til Nyholms Vælgere, men at der paa Vognene kjørte Arbejdere, som stemte saavel paa Steffensen som paa Nyholm. Han kjender ikke til, at der i Komiteen blev truffet nogen Aftale om at stille Personer ved de forskellige Borde for at paase, at der ei skete Ulovligheder ved Stemmernes Modtagelse, og han har ei været med til saadan Aftale. Derimod har han hørt tale om, at Nogle vilde sørge herfor ligeoverfor den store Mistanke, som fandtes i alt Fald hos Enkelte. Han maa bestemt negte at have paa hvilkensomhelst Maade været delagtig i nogen Aftale om at forhale